

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2016).

Τὴν Παρασκευὴν, 6^{ην} /19^{ην} Αὐγούστου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἀνάμνησις τοῦ ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ἀναφερομένου γεγονότος, (Ματθ. 17, 1-8), ὅτι ὁ Κύριος παρέλαβε τοὺς τρεῖς προκρίτους μαθητάς, Πέτρον, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην καὶ ἀνήλθεν εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ καὶ ἐκεῖ ἐνώπιον αὐτῶν μετεμορφώθη, ἡ ὄψις τοῦ προσώπου Αὐτοῦ ἐγένετο λαμπροτέρα τοῦ ἡλίου καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν τοὺς μαθητάς καὶ ἐνεφανίσθησαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἥλιος συλλαλοῦντες μετ' Αὐτοῦ, προλέγοντες τὴν ἔξοδον Αὐτοῦ διὰ σταυροῦ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἠκούσθη φωνὴ τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε» καὶ ὁ Πέτρος «μὴ εἰδώς ὃ λέγει εἶπε, Κύριε, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ μίαν Μωϋσεῖ, μίαν Ἥλιᾷ καὶ μείνωμεν ἐνταῦθα», ἵνα διὰ τῆς θέας ταύτης, ἥτοι τῆς ἐκτυπωτέρας φανερώσεως τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως, δείξῃ τὸ πρωτόκτιστον κάλλος τοῦ ἀνθρώπου πρὸ τῆς πτώσεως καὶ τὴν δυνατότητα ἐπαναποκτήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐν Αὐτῷ καὶ τῆς θεώσεως αὐτοῦ κατὰ Χάριν.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη:

α. εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ, ἔνθα καὶ ἔλαβε χώραν, τὴν νύκτα τῆς ἑορτῆς μετὰ Ὁρθρου καὶ θείας Λειτουργίας, ἀγρυπνίας ἐπὶ Ἁγίας Τραπεζῆς, ἐστημένης ἐπὶ ἐστρωμένης καὶ ἠντρεπισμένης ἐξέδρας εἰς σχῆμα Ἱεροῦ Βήματος, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, Ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κύπρον, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, , Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ ἡγουμένου τῆς Κανᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Παΐσιου, Ἑλληνορθόξων Ἀραβοφώνων, Πρεσβυτέρων καὶ παρεπιδημούντων ἱερέων ἐκ Ρωσίας, Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Οὐκρανίας περίπου 100, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ διακόνου π. Μάρκου, ψάλλοντος ἑλληνιστί τοῦ ὀσιολογιωτάτου π. Γεωργίου ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἡλείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀραβιστί καὶ παρακολουθοῦντος ἐν κατανύξει πολλῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός καὶ τῆς νεφέλης αὐτῆς, εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καὶ ἐντοπίων ἀραβοφώνων τῆς περιοχῆς τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθη καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταὶ Σου τὴν δόξαν Σου, Χριστέ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν Σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν ὅτι σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον καί ὑπερκόσμιον σύστημα συγκινείσθω «πρός αἴνεσιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», τοῦ ἀξιόσαντος ἡμᾶς συναθῆναι ἐν τῷ θαβωρίῳ τούτῳ ὄρει, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν θείαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ὑπό τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τελουμένη σήμερα ἀνάμνησις τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ θείας Μεταμορφώσεως, καθ' ἣν καλεῖται ἅπαν τό ἐγκόσμιον καί ὑπερκόσμιον σύστημα πρὸς αἴνεσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί Θεοῦ, ἀποδεικνύει τήν ὑψίστην σημασίαν, τήν ὁποίαν ἔχει τό γεγονός τοῦτο διὰ τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν. «Σήμερον ὁ Χριστός», λέγει ὁ μελωδός, «ἐν ὄρει θαβωρίῳ, τήν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν».

Ὁ Χριστός μέ ἄλλα λόγια ἐθεούργησε, δηλονότι ἐθέωσε τήν ὑπό τῆς ἀμαρτίας ἀμαυρωθεῖσαν, ἥτοι φθαρεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν τριημέρου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως, γενόμενος κυρίαρχος τῶν νεκρῶν καί ζώντων. Ὁ Χριστός διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως εἰσήγαγε τήν ἐν Ἐαυτῷ προσληφθεῖσαν ἀνθρωπότητα ἡμῶν εἰς τό βασίλειον τῆς αἰωνίου Αὐτοῦ θείας καί ὑπερφώτου Αὐτοῦ δόξης.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ὑπερφώτου θείας δόξης κατέστησε κοινωνούς καί μετόχους τούς μαθητάς Αὐτοῦ, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν, ὀλίγον πρό τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους. Τοῦτο δέ ὅλον γέγονεν, ὡς λέγει ὁ μελωδός, «ἵνα ὅταν (οἱ μαθηταί Σου) Σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν ὅτι Σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα».

Ἡ ἄρρητος λάμψις τοῦ ἐξαστράψαντος φωτός ἐν τῷ ὄρει θαβῶρ δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν θεότητα, τήν ὁποίαν ἐπαραγύμνωσεν ὁ Χριστός τοῖς μύσταις, δηλονότι τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός ὑπέδειξεν εἰς τούς μαθητάς Του, ὅτι δέν εἶναι μόνον τέλειος ἄνθρωπος, ἀλλά καί τέλειος θεός, ὁμοούσιος τῷ Πατρί καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Διὰ τοῦτο καί ὑπέδειξεν εἰς τούς μαθητάς Του τήν δόξαν τῆς θεότητος Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάς λέγων: «καί ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καί ὁ ἱματισμὸς Αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων καί ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καί Ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τήν ἕξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τήν δόξαν αὐτοῦ καὶ τούς δύο ἄνδρας τούς συνεστῶτας αὐτῷ», (Λουκ. 9, 29-32). Κατὰ δὲ τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὁ Χριστός «Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν (τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ) καί ἔλαμψε τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένοντο λευκά ὡς τό φῶς», (Ματθ. 17,2).

Τό φῶς δὲ τοῦτο εἶναι τό ἄχρονον καί ἄκτιστον τοῦ Θεοῦ Πατρός τοῦ ὁποίου, «ἀληθῶς ὑπάρχει ἀπαύγασμα ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ μελωδός. Κατὰ δὲ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Εὐαγγελιστήν: «Ὁ θεός φῶς ἐστι», (Α' Ἰωάν. 1,5), κατὰ δὲ τόν θεῖον Παῦλον ὁ θεός εἶναι «ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδέ ἰδεῖν δύναται, ἧ τιμὴ καί

κράτος αἰώνιον», (Α΄ Τιμόθ. 6,16). Τοῦτο ἐξ ἄλλου διατρανοῖ μελωδικῶς καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, λέγων: «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί Σου, σήμερον ἐν θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα, φῶς καί τό Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν».

Εἰς τήν θεωρίαν τοῦ θαβωρίου φωτός, δηλονότι τήν κοινωνίαν τῆς δόξης τοῦ ἀκτίστου καί ἀΐδιου φωτός τῆς θεότητος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καλούμεθα καί ἡμεῖς σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τῆς παρουσίας ἑορτῆς καί πανηγύρεως. Διά τοῦτο, λοιπόν, ἄς ἀπομακρύνωμεν τό νέφος κάθε λύπης πού σκοτεινιάζει τόν νοῦν μας καί δέν ἀφήνει νά ὑψωθῆ πρός τά οὐράνια. Ἄς περιφρονήσωμεν ὅλα τά γήϊνα, διότι ἡ πόλις μας δέν εἶναι εἰς τήν γῆν. Ἄς ὑψώσωμεν τόν νοῦν μας εἰς τόν οὐρανόν, ἀπό ὅπου καί περιμένομεν τόν Χριστόν καί Κύριον καί Σωτήρα μας, ὡς κηρύττει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ἀποθώμεθα λύπης ἀπάσης νέφος, ἐπισκοτούσης ἡμῖν τόν νοῦν καί τοῦτον οὐκ ἐώσης πρός ὕψος ἐπαίρεσθαι. Πάντων τῶν γηίνων περιφρονήσωμεν, οὐκ ἐν τῇ γῆ γάρ ἡμῶν τό πολίτευμα. Πρός οὐρανόν τόν νοῦν ἐναποτείνωμεν, ὅθεν καί Σωτήρα Χριστόν ἀπεκδεχόμεθα Κύριον, ἧ ἡ δόξα καί τό κράτος νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν».

Εὐθύς ἀμέσως πολὺς λαός ἐν φόβῳ θεοῦ πίστει καί ἀγάπῃ ἀλλά καί συνωστισμῷ προσῆλθεν εἰς τήν θείαν Κοινωνίαν δι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀγιασμόν καί ζωήν τήν αἰώνιον. Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί πρό τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τήν εὐχήν τῶν σταφυλῶν κατά τήν τάξιν. Ἄμα τῇ Ἀπολύσει, ὁ ἀνακαινιστής ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Τήν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός τελεσεῖσης ἐπί ἐξέδρας, συλλειτουργούντων ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰερωνύμου, ἐν συμμετοχῇ εὐσεβοῦς λαοῦ Ἀραβοφώνων τοῦ Πατριαρχείου ἐκ τῶν Κοινοτήτων τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Τήν μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων παρέθεσε ἐόρτιον τράπεζαν μετ' ἰχθύων εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί εἰς πάντας τούς πιστούς.

β. Εἰς τήν Γεθσημανῆν.

Εἰς τήν Γεθσημανῆν καί τό θεομητορικόν Μνῆμα ἐωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου διά θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, προεξάρχοντος Ἱερέως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεργίου, τῇ συμμετοχῇ εὐσεβοῦς Ἐκκλησιάσματος ἐντοπίων καί Ἑλλήνων προσκυνητῶν καί τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

γ. Εἰς Ραμάλλαν.

Εἰς Ραμάλλαν καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Πατριαρχείου ἐωρτάσθη ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διά θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, ἐν συμμετοχῇ ἀθρόου Ἑλληνορθόδοξου ἀραβοφώνου ἐκκλησιάσματος τῆς πόλεως, ψάλλοντος ἐν κατανύξει πολλῇ καί συμμετοχῇ καί προσελθόντος εἰς τήν θ. Κοινωνίαν.

Μετά τήν Θ. Κοινωνίαν, τήν εὐλογίαν τῶν σταφυλῶν καί τήν Ἀπόλυσιν, ὁ δραστήριος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων ἐδεξιώθη εἰς τό ἡγουμενεῖον τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν, τῇ μεσημβρίᾳ δέ παρέθεσεν εἰς αὐτήν ἐόρτιον τράπεζαν μετ' ἰχθύων εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

[httpv://youtu.be/1YuFG0xmUjo](http://youtu.be/1YuFG0xmUjo)

[httpv://youtu.be/0Xl05z3H5cI](http://youtu.be/0Xl05z3H5cI)

[httpv://youtu.be/d5PlKQRZMB0](http://youtu.be/d5PlKQRZMB0)

